

Uleg. 79

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w sprawie odbudowania na innym odpowiednim miejscu spalonego szpitala powszechnego w Złoczowie.

Wysoki Sejmie!

Podczas wielkiej klęski pożaru, jaka nawiedziła miasto Złoczów w dniu 17. września 1903 roku uległ także szpital powszechny zupełnemu zniszczeniu. Pożar z domów palących się w znacznej odległości przeniósł się tak nagle na szpital i szerzył się z taką gwałtownością, że o ratunku budynku szpitalnego nawet mowy być nie mogło. Zdołano zaledwie wynieść chorych a z wewnętrznego urządzenia udało się wyratować tylko instrumentarium cibirurgiczne z apteką — nieco płótna w sztukach, nieco bielizny, koców i sprzętów, a z kaplicy szpitalnej trochę przedmiotów stanowiących jej urządzenie.

Towarzystwo Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie, po zlikwidowaniu szkody wypłaciło funduszowi szpitalnemu tylko kwotę 11.052 kor., gdyż szpital jako stary i zniszczony nisko był ubezpieczony od ognia.

Wydział krajowy zarządził przeniesienie chorych do najbliższych szpitali sąsiednich, uwolnił Siostry Miłosierdzia i służbę niższą, a uregulowawszy stosunki służbowe urzędników szpitala, podjął bezzwłocznie przygotowane czynności zmierzające do odbudowania spalonego szpitala.

Przedewszystkiem należało wyszukać inny odpowiedni plac pod zabudowania szpitalne. Miejsce, na którym stał spalony szpital, położone w środku miasta a obejmujące tylko 3.147 metrów kwadratowych powierzchni, było za małym i ze wszech miar nieodpowiednim. Wydział krajowy zwrócił się przeto tak do Wydziału powiatowego, jak i do Komitetu szpitalnego o zajęcie się wyszukaniem większego i odpowiedniejszego placu. Z ośmiu przedstawionych ofert Komisya pod przewodnictwem szefa depart. V. złożona z delegata Wydziału powiatowego, c. k. Starostwa i lekarza powiatowego, dalej delegata Komitetu szpitalnego i gminy a wreszcie architektki, oświadczyła się jedynie za gruntem, będącym własnością Towarzystwa gimnastycznego „Sokół“ w Złoczowie. Grunt ten o przestrzeni 11.885 metrów kwadratowych, leży pod samem miastem, w położeniu najzdrowszem blisko gościńca prowadzącego ze stacyi kolejowej do miasta a nie zbyt daleko od tejsze stacyi.

Komisya sanitarno-policyjna z c. k. Starostwa uznała również wybrany grunt za zupełnie odpowiedni pod budowę szpitala a wojskowość bezpośrednio sąsiadująca przeciw budowie szpitala na tem miejscu nie wniosła żadnych zarzutów.

Teren ku południowemu wschodowi lekko nachylony nadaje się zupełnie do przeprowadzenia odpowiedniej kanalizacji a kilka studzien w bezpośrednim sąsiedztwie na terenie, na którym stoją baraki wojskowe, dostatecznie stwierdzają łatwość otrzymania dobrej i obfitej wody do picia.

Wydział krajowy przyjął więc ofertę Towarzystwa gimnastycznego „Sokół“, które zaproponowało zamianę wyżej opisanego gruntu za grunt pozostały po spalonym szpitalu powszechnym. W ten sposób przyszedł do skutku kontrakt zamiany o grunta z Towarzystwem gimnastycznym „Sokół“ a Wydział krajowy kontrakt ten zatwierdził.

Po porozumieniu się z Wydziałem powiatowym w Złoczowie, który mając sobie przedstawione dwa typy najnowszych budowli szpitali, oświadczył się za tym, według którego zostały zbudowane szpitale w Samborze i Zaleszczykach, poleciłiśmy plany tych szpitali odpowiednio przystosować do warunków gruntu i sytuacji dla szpitala w Złoczowie.

Plany te obejmują następujące budynki: budynek główny, pawilon dla chorób zakaźnych, budynek administracyjny, dom przedpogrzebowy (trupiarnię), budynek gospodarczy i lodownię. Ogólny koszt budowy tego szpitala na 100 łóżek wraz z wewnętrznym urządzeniem, obliczony na podstawie dotychczasowego doświadczenia, licząc jedno łóżko szpitalne po 2400 koron, wyniesie w przybliżeniu kwotę 240.000 kor.

Szpital rozporządza tylko kwotą 11.052 k. uzyskaną z wynagrodzenia wypłaconego przez Towarzystwo Ubezpieczeń i zaoszczędzonym zapasem szpitala w kwocie 3.000 kor. Szczepły ten fundusz musi ponieść wydatek na płace lekarskie — pozostała zaś reszta posłuży na koszty części wewnętrzznego urządzenia.

W myśl §. 15. nstawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, koszta odbudowy szpitala, tudzież wewnętrznego urządzenia pokrywa w połowie fundusz krajowy, w połowie zaś powiat Złoczowski.

Reprezentacja powiatu, wezwana przez Wydział krajowy, musi zapewnić potrzebne fundusze dla pokrycia połowy kosztów budowy. Celem uzyskania drugiej na fundusz krajowy przypadającej połowy tych kosztów, wypadnie zaciągnąć pożyczkę w takiej wysokości, jaka się okaże do tego potrzebną. Pożyczka będzie długoterminową, a raty amortyzacyjne pokrywane będą z taksy szpitalnej.

Na podstawie powyższego sprawozdania Wydział krajowy wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

- 1) Sejm nznaje potrzebę odbudowania spalonego szpitala w Złoczowie na 100 łóżek, oraz zabudowań ubocznych na innem odpowiedniejszem miejscu.
- 2) Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w tej wysokości, jaka okaże się potrzebną do pokrycia połowy kosztów tych budowli.

Z Rady Wydziału kraj. Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem.

Marszałek krajowy :

S. Badeni w. r.

Sprawozdawca :

Mieczysław Onyszkiewicz w. r

Członek Wydziału krajowego.